

RELIGIOSITAT A LES ANTIGUES FESTES MAJORS

Núm. 47

En el llibre *Sant Cristòfol de Premià de Mar, una parròquia amb història*¹ vam recollir algunes anècdotes religioses de les Festes Majors celebrades al poble en anys molt endarrerits. Per recordar com es van viure aquestes festes, segons l'època, en presentem ací una recopilació endreçada per ordre cronològic.

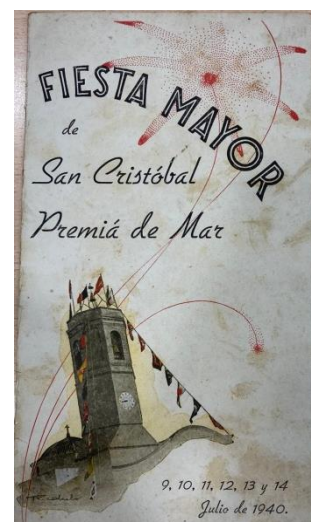
1894. Essent rector de la parròquia Mn. Manuel Seda tenim notícies de la festa major gràcies al diari «La Dinastía», que el 7 juliol de 1894 diu: *«Prometen ser notables les festes amb què obsequiarà el seu patró Sant Cristòfol, durant els dies 10, 11 i 12 del corrent mes, la pintoresca i veïna població de Premià de Mar. Componen el programa religiós del primer dia la Missa de Gounod en honor al Sant Patró, que dirigirà el mestre Josep Rodoreda Santigós, músic i compositor, encarregant-se del sermó el prestigiós orador sagrat mn. Miguel Lomgas, prevere. En el segon dia se celebrarà un ofici funeral, per als morts durant l'any».* Per les festes majors d'aleshores al campanar de l'església del poble s'hi penjaven les banderes del codi internacional de senyals, que cedia al mossèn el capità de marina Jaume Font i Lloveras, fill de Premià, conegut per *en Primo*, i que vivia al carrer de Gibraltar.

1932. Els dies de festa el rector Mn. Josep Paradedà escriu al diari «El Matí»: *«Solemnitats en honor del gloriós patró de la parròquia de Sant Cristòfol. Avui, diumenge 9, ofici solemne. Es cantarà a gran orquestra la Missa Pontificalis del mestre italià Lorenzo Perosi, i predicarà les glòries del Patró l'eloqüent orador Manuel Gironts (que revestien de gran solemnitat gràcies a les nombroses subvencions particulars). Seguidament després de l'Ofici, es farà l'acostumada benedicció d'autos davant la porta principal de l'església (una cinquantena d'automòbils). Demà dilluns 10, a les 10 h. ofici solemne, cor del dia anterior, dedicat al Sant Patró (i amb instruments de corda i harmònim). Dimarts 11, a les 10h. es cantarà un ofici de Rèquiem en sufragi dels difunts de la parròquia».*

1933. En aquell any sorgeixen alguns problemes. Una marcada divisió de parers entre els macips: en tractar sobre la part religiosa que, cada any, o bé anava inclosa al programa general o bé era subvencionada pels organitzadors, una part dels macips s'oposà a tot el que es relacionés amb l'església, de manera irreductible i sense atendre a cap raonament, tot i reconèixer que bona part de la població volia una festa religiosa. La seva actitud fou aprovada per 8 vots a favor, 7 en contra i 1 en blanc. Tot seguit els macips Jaume Planas, Àngel Rovira, Pere Gelpí, Josep M. Xivillé, Josep Cisa, Pere Manent i Manuel Cortés, després d'una dura discussió defensant els seus sentiments catòlics més profunds i veient-se atropellats per una imposició, van presentar la dimissió del càrrec de macips. Per tant, la festa va perdre gas i resultà deslluïda i amb menys participació que de costum. I els macips dimissionaris van assumir l'organització d'actes en honor del patró. Van recórrer tot el poble i van recaptar unes 1.500 pessetes per celebrar l'ofici amb orquestra els dos dies i amb un nombrós volum de cantors i músics que hi prengueren part. I encara els quedà un romanent que repartiren entre el Casal Premianenc i les Conferències de Sant Vicenç (Càritas).

1940. Essent rector Mn. Paradedà, la missa solemne de Sant Cristòfol es va fer dins l'església encara en reconstrucció (cremada i enderrocada per la Guerra Civil). Es va cantar a gran orquestra la Missa Pontifical del mestre Perosi i va predicar Mn. Salvador Dalmau, de l'Escola Pia de Mataró. Durant la festa, el rector beneí el Casal Benèfic Premianenc, inaugurat pel governador civil i cap del *Movimiento*. S'hi convidaren els delegats territorials i les autoritats municipals. I les germanes josefines es van traslladar al nou edifici, amb els malalts i els ancians.

1942. Acabades les obres de la primera fase de l'església es va fer la inauguració parcial del temple: *«El 10 de juliol, va venir mn. Lluís Urpí, canceller del bisbat en*

¹ MARTÍN PAY, Xavier: *Sant Cristòfol de Premià de Mar, una parròquia amb història*. UNO Editorial (Premià de Mar, 2018).

representació del Sr. bisbe, el governador civil de la província, autoritats civils i jerarquies locals. Es va fer processó per traslladar el Santíssim del Patronat (capella provisional) a la nova església, missa solemne del Sant cantant a gran orquestra la Missa Pontifical de Perosi i en acabat, es va fer la tradicional benedicció d'automòbils.» Per preparar la festa es creà la comissió organitzadora, formada per l'Ajuntament (Lluís Orriols, Josep Planas i Joan Borrell), el Centre Amistat Obrera (Ramon Pla Gras); Falange Española i de las JONS i el Centre de Joves d'Acció Catòlica (Jaume Riera Clavillé), la delegació local del sindicat CNS (Josep Escoda Carbó), la delegació local del Frente de Juventudes (Rafael Farrés Cantons), l'Associació d'Antics Alumnes de Nostra Senyora del Port (La Salle) (Marià Font Abril) i el Club Esportiu Premià (Jaume Mas Gallart).

1947. En l'ofici solemne es va cantar a gran orquestra la *Missa in honorem Mater Immaculada* de Vicente Goikoetxea, dirigida pel mestre Sancho Marraco, de la Catedral de Barcelona, i va presidir Mn. Carles Salicrú, catedràtic de l'Institut Nacional de Figueres. El dia 11 es feia un segon ofici i el 12, la missa de difunts.

1950. Es va fer la **inauguració i benedicció del temple parroquial**. L'església coberta i acabada del tot, i amb la portalada barroca original recuperada del Museu Marítim. Es va destapar la imatge del Sant Cristòfol de pedra. El rector Mn. Manuel Torrents en un programa recordatori ens diu que el bisbe Gregori Modrego, vingué a Premià de Mar per inaugurar el portal i el temple: *"El 9 de juliol de 1950 el bisbe va beneir i inaugurar tot el temple actual reconstruït. En el decurs del mateix acte solemne, el Sr. Joaquim Buixó, president de la Diputació de Barcelona, va fer lliurament oficial del portal de pedra del temple a la persona del bisbe"*. Els dies d'oficis solemnes el cor parroquial van cantar la missa *Hoc est Corpus meum* del mestre Perosi. I l'endemà, la missa en sufragi dels difunts.

1951. Durant l'ofici es van cantar i estrenar els goigs a Sant Cristòfol amb lletra de Francesc Mas i Abril i música de Mn. Baldelló, dissenyats amb dibuix del Sant Cristòfol de la portalada per Salvador Moragas, i es van imprimir a Gràfiques Cervantes de Barcelona en paper color palla i tinta vermella i marró.

1955. *«S'acaba i es col·loca al seu lloc del presbiteri la gran imatge de sant Cristòfol, dissenyada per l'arquitecte Sr. Lluís Bonet Garí, tallada en fusta i amb un cost total de 25.000 PTA. Pagada per subscripció popular i beneïda durant l'ofici solemne del Sant.»* En el full parroquial de diumenge, el rector anima els fidels a fer més subscripcions pro-imatge del sant: *«La contemplació de la nova imatge de sant Cristòfol ha d'inspirar a cada feligrès i a cada devot el compromís de contribuir a aquesta obra d'art, que embelleix el nostre Temple, per mitjà d'un donatiu. Feligresos i Devots!! Ompliu una butlleta de subscripció.»*

1959. La coral Schola Cantorum en l'ofici del Sant cantà la *Missa Te Deum Laudamus*, de Perosi. Amb grans comentaris elogiosos dels fidels pel seu èxit.

1966. Es va celebrar el 125è aniversari de la creació de la parròquia. Fou a les 11 h amb la solemne missa *Hoc est Corpus meum*, de Perosi, interpretada per la capella de música i dirigida per Mn. Frederic Muset. Va predicar les glosses del sant el pare Salvador Dalmau, rector de les Escoles Pies de Mataró. Un altre dels esdeveniments d'aquest 125è aniversari és que Joaquim Moragas Botey i la seva esposa, Teresa Estrada, havien recopilat els documents existents a l'Arxiu Diocesà de Barcelona sobre la creació de la parròquia. Van copiar a màquina d'escriure tots els expedients que avui consten a l'arxiu parroquial. També el diari «La Vanguardia» (3 d'agost de 1966) publicà un article en què comparava la situació de l'habitatge d'aleshores amb el de feia 130 anys a Premià.

1967. En la benedicció de vehicles, després de l'ofici solemne de Sant Cristòfol es va celebrar una excursió amb cotxes d'època antiga, els quals aquell dia venien des de Barcelona per la carretera Nacional-II i que, volent fer exhibició, passaven a beneir-se. Aquesta excursió es va repetir en anys posteriors.

1968. En la II Excursió Col·lectiva de Cotxes d'Època, es va fer una placa de coure, d'uns 7,5 cm, que va ser l'origen dels clauers que es lliuren en la benedicció de vehicles.

Mn. Manuel Torrents beneint un cotxe d'època antiga (1967).

